

denne Samling til Ende? Og man har da heller ikke mærket det allerbitterste til, at der fra Regeringens Side er foretaget blot det ringeste Skridt for at hindre det.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Det ærede Medlem har ikke Ret i, at der ved den paagældende Lejlighed i Lands-tinget faldt en absolut og udtrykkelig Ud-talelse om, at dette Forslag under ingen Omstændigheder vilde blive fremmet i inde-værende Samling.

Borgbjerg: Den højtærede Inden-riksminister havde i og for sig ikke noget imod, at Provsinsrepræsentanterne i dette Ting støttede ham i det Arbejde, han i Fremtiden vil optage for at omordne Københavns Skattelovgivning og medvirke til, at vi faa en stigende Skala her, altsaa en højere Procent for de mere velhavende. Men samtidig advarede han dog Provsins-repræsentanterne imod at gøre en Slags Reklame, som han kaldte det, for Køben-havns lave Skatteprocent ved at fremstille Københavns Beskatning som en mere lav Beskatning, end den i Virkeligheden er, og den højtærede Indenrigsminister nævnte da den virkelige Skatteprocent her i Kø-benhavn og opgav den til $6\frac{1}{4}$. Jeg skal dertil bemærke, at en lignende Opgørelse blev for ikke længe siden bragt frem i Borgerrepræsentationen fra et antisociali-stisk Medlem; men Finansborgmesteren svarede straks og paaviste, at Skatte-procenten i København i Virkeligheden kun er godt 5. Det er altsaa det virkelige Forhold: en Skatteprocent, som er betyde- lig lavere end de fleste Steder i Købstæ-derne. Men dertil kommer, at selv om vi regne den til godt 5 i Stedet for $2\frac{1}{2}$, som er den personlige Indkomstskatteprocent, frister det alligevel velhavende Folk i Pro- vinsen til at tage til København. De regne ikke med den samlede Skatteprocent i Grundskat, Arealskat, Ejendomsskyld osv. og behøve heller ikke at gøre det. De regne med den personlige Skatteprocent. Sagen er nemlig den, at regne vi med 5 pCt., tage vi alle de gamle Grundskatter, Arealskat osv. med, men de ere, som den højtærede Minister meget godt ved, for en væsentlig Del i hvert Fald — naar jeg siger det, siger jeg ikke for meget — gaaet ind i Ejendomsværdierne og virke slet ikke længere som Skat. Det er nemlig Fordelen ved gamle Ejendomsskatter, ved gamle Grundskatter, at de i Løbet af en Menneskealder eller i Løbet af nogle

Menneskealder gaa ind i Ejendoms- værdierne og ikke længere virke som Skat. Folk ude fra Provinserne, der flytte til København for at unddrage sig den høje Skat, som de maa svare, maa i Vir- keligheden med god Grund regne alene med de $2\frac{1}{2}$ pCt.; ellers ville alle andre Forhold i alt væsentligt være lige. Det er Stillingen, saa der er al Grund for Pro- vinserne til ivrig at støtte Indenrigsmini- sterens Bestræbelse for, at vi hurtigst mu- ligt faa en retfærdigere Skatteordning her i København.

Den højtærede Minister var nu lige- som noget forstemt over, at jeg havde været alt for mild overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg besidder nu ikke den Evne, som den højtærede Indenrigsminister aabenbart ejer, til at indigneres og til at brede mig i høj Grad over en lille Formfejl i et forelagt Lovforslag. Jeg vilde ikke, hvis jeg var Minister, have kunnet tillægge en enkelt lille Fejl en saadan Betydning, at jeg endogsaa havde sat mine Embedsmænd i Arbejde med et efter min Mening ganske overflødigt Arbejde, nemlig at regne ud, hvad en Formfejl i et forelagt privat Lovforslag, som, saa snart den er opdaget, vil blive rettet inden anden Behandling, vil betyde i Enkelthederne. Til en saadan Bredde, en saadan Indignation og en saadan In- teresse for en saa lille Sag vilde jeg ikke kunne hæve mig. Den højtærede Inden- rigsminister har kunnet gøre det, det bliver hans Sag.

Jeg maa dog i denne Sammenhæng sige, at det jo ikke er saa forfærdelig en Ulykke, at der i et lille privat Lovforslag kan være en lille Skødesløshed, som, saa snart den bliver opdaget, kan rettes. Me- get værre er den Anke, som et æret Mem- lem af Regeringspartiet, det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen), for ny- lig kom til at rette mod Skattelovene, mod de Skattelove, som bleve gennemførte efter mange Forhandlinger, som have været un- der Arbejde i 7 Aar i Tingene, og som ere vedtagne baade af dette Tings og det andet Tings Flertal, godkendt af Rege- ringen og stadfæstet af Kongen. Mod disse Skattelove rettede det ærede Medlem for Søndervinge, som tilhører det Flertal, som har vedtaget dem, den Anke, at de jo ganske vist havde tynget, havde forurettet en hel Del Smaakaarsfolk ude omkring i Landet, men, sagde han, det var ikke Me- ningen med Skattelovene, det maatte alle indrømme. Det kan man gerne indrømme, at det ikke var Meningen, men det er me-